

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1613

гр. София, 13.01.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 51 СЪСТАВ, в закрито заседание на
тринадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: ИВЕТА В. ИВАНОВА

като разгледа докладваното от ИВЕТА В. ИВАНОВА Гражданско дело №
20211110150724 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

Постъпила е молба с вх. № 170492/16.08.2022 г., уточнена с молба с вх. № 184380/02.09.2022 г., подадена от адв. Т. Н., в качеството си на процесуален представител на ответницата Д. В. М., с искане за изменение на основание чл. 248, ал. 1 ГПК на постановеното по делото определение № 19152 от 29.07.2022 г., с което производството по делото по отношение на този ответник е прекратено, в частта за разноските, като ищецът „.....“ ЕАД бъде осъден да заплати на молителя сумата от 360 лева, представляваща адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата. В молбата се посочва, че с процесното определение производството по отношение на Д. М. е прекратено, поради което в полза на адв. Н. следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение за оказаната на доверителката му безплатна адвокатска защита. Изяснява се, че по делото своевременно е направено искане в тази насока, както и, че е приложен договор за правна помощ и съдействие, по силата на която същият е поел задължението да предостави безплатна правна помощ по настоящото дело на ответницата на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА, тъй като същата е материално затруднено лице по см. на законовия текст. Счита, че доказването на това основание не е необходимо в настоящото производство, като е достатъчно да е отразено в договора за правна защита и съдействие. В уточнителната молба от 02.09.2022 г. се допълва, че по отношение на ответницата Д. М. е налице изначална липса на легитимация по предявените иски, който извод не се променя от обстоятелството, че нейният отказ от наследство е вписан в Особената книга по чл. 49 ЗН в по-късен момент. С тези съображения се оправя искане за уважаване на молбата и за присъждане на поисканите разноски.

В депозирания в срока по чл. 248, ал. 2 ГПК писмен отговор, обективиран във възражение с вх. № 220327/18.10.2022 г., насрещната страна „.....“ ЕАД, чрез пълномощника си юрк. Р.П., оспорва молбата за изменение на разноските като неоснователна. При условията на евентуалност отправя искане за определяне и присъждане на адвокатско възнаграждение под минималния размер, предвиден в Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, при съобразяване с действителната фактическа и правна сложност на делото, продължителността на производството и качеството на положения труд. Счита за допустимо присъждането на адвокатско възнаграждение под минималния размер на основание чл. 15, ал. 3 ЗНА.

Съдът, като съобрази доводите на страните и материалите по делото, намира следното от фактическа и правна страна:

Процесното искане с правно основание чл. 248 ГПК е редовно и процесуално допустимо, като релевирано в законоустановения едноседмичен срок по чл. 248, ал. 1 ГПК /с оглед депозирането му на 16.08.2022 г, при получен препис от акта, чието изменение се иска от молителя на 12.09.2022 – л. 196 и л. 202 от делото/, от легитимирана страна с правен интерес – пълномощника на ответница по делото във връзка с оказана безплатна адвокатска защита. По делото – към молбата на ответницата Д. М. от 18.02.2022 г. е представен и списък на разноските по чл. 80 ГПК (л. 89 от делото) съгласно изискването на чл. 80, ал. 1, изр. 2 ГПК, което прави процесното искане процесуално допустимо.

Разгледано по същество същото се явява неоснователно, предвид следните съображения:

С постановеното по настоящото дело Определение № 19152 от 29.07.2022 г. производството по делото е прекратено в частта относно предявените от „.....“ ЕАД против Е. В. Т., с ЕГН: ***** и против Д. В. М., с ЕГН: ***** осъдителни искиове по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 200, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 150 ЗЕ, по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и по чл. 86, ал. 1 ЗЗД на основание чл. 232 ГПК – поради оттегляне на исковите претенции по отношение на тези ответници. Определението е влязло в законна сила, като неоспорено в срок от страните.

В мотивите на съдебния акт съдът е изложил съображения, поради които счита, че въпреки прекратяване на делото поради оттегляне на предявените срещу нея искиове, искането на ответницата Д. М. за присъждане в полза на пълномощника □ адв. Т. Н. разноски под формата на адвокатско възнаграждение за осъщественото процесуално представителство, чрез оказване на безплатна правна помощ, съгласно приложен по делото договор за правна помощ и съдействие от 16.02.2022 г. /л. 88 от делото/, не следва да бъде уважавано, които мотиви съдът поддържа и към настоящия момент.

В тази връзка съдът съобрази, че оттеглянето на исковите претенции от страна на „.....“ ЕАД срещу този ответник е обусловено от направен от Д. М. отказ от 03.02.2022 г. от наследството на починалия наследодател на ответниците В. К. Т., който отказ е вписан в Особената книга на Софийски районен съд по чл. 49 ЗН под № 316/16.02.2022 г. – т.е. в хода на вече образуваното производство по настоящото дело по искова молба от 31.08.2021 г. и след като ответницата Д. М. е узнала за предявените искиове /препис от исковата молба е връчен на ответницата на 02.11.2021 г., видно от удостоверяването върху разписката на гърба на съобщение – л. 58 от делото/.

Ето защо, в полза на същата, респ. за оказаната в полза на нея безплатна адвокатска защита, не се следват разноски, доколкото поведението □ в хода на процеса е обусловило прекратяването на производството по делото по предявените срещу нея искиви претенции. В тази връзка и в отговор на допълнително изложените доводи от адв. Н. в депозираната по делото уточнителна молба от 02.09.2022 г., съдът намира за необходимо да отбележи, че съгласно разпоредбата на чл. 52 ЗН отказът от наследството става по реда, указан в чл. 49, ал. 1, като същият се вписва по реда на чл. 49 ЗН. Последната разпоредба изрично предвижда като условие за поражение на действие на изявлението на наследника до районния съд, вписването му в Особената за това книга. Ето защо, при съобразяване с обстоятелството, че в настоящия случай отказът на ответницата Д. М., обективиран в заявление с вх. № при СРС 20230/04.02.2022 г., е направен (нотариалната заверка на подписа върху заявлението е от 03.02.2022 г.) и вписан в хода на висящ процес, с предявени срещу нея искиви претенции и предвид обосноваване на отговорността и именно като наследник на лицето, от чието наследство същата се е отказала, то съдът намира, че на последната не се следват разноски, тъй като с предприетия отказ е обусловила оттегляне на предявените срещу нея искиове, а оттук и прекратяване на делото в тази част.

Предвид изложеното, процесното искане по чл. 248, ал. 1 ГПК се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 248, ал. 3 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. Т. Н., в качеството му на процесуален представител на ответницата Д. В. М., обективизирано в молба с вх. № 170492/16.08.2022 г., уточнена с молба с вх. № 184380/02.09.2022 г., за изменение на основание чл. 248, ал. 1 ГПК на постановеното по настоящото дело определение № 19152 от 29.07.2022 г., с което производството по делото по отношение на този ответник е прекратено, в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба, пред Софийски градски съд, в едноседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от определението да се връчи на молителя и на насрещната страна.

Съдия при Софийски районен съд: _____